

- 16.: नियुङ्क्व माम्. — नियुक्त jussus. R. Schl. I. 14. 34.35. P. नियोग.
- c. नि praef. वि mandare, jubere. MAH. 1. 4152.: कार्ये त्वाम् विनियोक्ष्यामि.
- c. नि praef. सम् *id.* MAH. 1. 2500.
- c. निस् praef. वि emittere, conjicere, jaculari. R. Schl. II. 23.37.: विनिर्योक्ष्याम्य् अहम् वापान् नृवाजिग- जमर्मसु.
- c. प्र 1) jungere. R. Schl. I. 17. 14.: यानेन ... गोभिः श्वे- तैः प्रयुक्तोन्. 2) adhibere, applicare. MAN. 2.159.: वाक्चै 'व मधुरा श्लक्ष्णा प्रयोड्या धर्मम् इच्छता; 8. 130.: एषु सर्वम् अप्य् एतत् प्रयुञ्जीत चतुष्टयम् (दण्डम्). 3) emittere, conjicere, jaculari sagittas. A. 4.26.: ना 'हन दिव्यान्व् अस्त्राणि ... मानुषेषु प्रयोक्ष्यामि; RAGH. 7.58.: प्रायुङ्क्त राजसु ... गान्धर्वम् अस्त्रम्; MAH. 1. 6734.: शापः प्रयुक्तो जयम् मयि त्वया. 4) dare. RAGH. 11. 5.: आशिषम् प्रयुञ्जे न वाहिनीम् «benedictionem dedit, non exercitum»; R. Schl. I.13. 38.: कौशल्या- याः ... प्रायुञ्जन्त तदा "शिषः. 5) jubere. BH. 3.36.: केन प्रयुक्तो जयम् पापञ् चरति. 6) facere. IN. 5. 19.: गुरुपूजाम् प्रयुक्तवान्; MAN. 2.248.: प्रयुञ्जानो ऽग्नि- शुश्रूषाम्.
- c. प्र praef. वि disjungere, privare, *c. instr.* R. Schl. I.22. 8.: विप्रयुक्तो हि रामेण; II.53. 20.: मया ... विप्रायुज्य- त कौशल्या; N. 15.14.
- c. प्र praef. सम् conjungere. MAH. 1.4475.
- c. वि disjungere, privare, *c. instr. vel abl.* N. 15.13.: त- या मन्दो व्ययुज्यत; MAN. 7.46.: वियुज्यते ऽर्थधर्मा- भ्याम्; MAH. 3.10924.: एनम् ... वियुनक्ति देहात्.
- c. सम् conjungere. IN. 1.2. Instruere, *c. instr. rei.* R. Schl. I.1.21.: रामम् ... यौवराज्येन संयोक्तुम् ऐच्छत्.
- c. सम् praef. वि disjungere, privare. MAN. 2.80.
2. युञ् 10. P. 1) jungere equos, currum. N. 8.19.: अश्वान् योजयित्वा मनोजवान्; 19.18.19.20.; R. Schl. II. 82.31.: अयुञ्जन् उष्ट्रखरान् रथांश्च नागान् हयांश्चै 'व. 2) conjungere, instruere. MAN. 1.26.: द्वन्द्वैर् अयोज- यच्च 'माः सुखदुःखादिभिः प्रजाः; 7.218.: विष्वैर् अ- गदैश्चा 'स्य सर्वद्व्याणि योजयेत्; MAH. 1.3582.: त- पसा योज्य देहम्. Donare *alqm aliquo re.* MAH. 1. 6477.: यो रिपुं योजयेत् प्राणैः. 3) adhibere, praeficere, *c. loc. rei.* MAH. 2.1290.: भक्ष्यभोज्याधिकारेषु दुःशास- नम् अयोजयत्. 4) emittere, conjicere, jaculari *sagit- tas.* A. 10.35.: दिव्यान्व् अस्त्राण्य् अयोजयम्.
- c. आ praef. सम् conjungere, instruere. MAH. 1.7200.: न तद् धनुर मन्दबलेन शक्यम् मौर्व्या समायोजयि- तुम्.
- c. नि 1) mandare. R. Schl. I.38.10.: अग्निन् नियोज- यामासुः पुत्रार्थम्. 2) ducere, dirigere, impellere. *c. loc. rei.* BR. 3.11.: माञ्च धर्मे नियोजय; BH. 3.1.: कर्म- णि घेरे मान् नियोजयसि; 3.36.: बलाद् इव नियो- जितः.
- c. नि praef. वि 1) adhibere. HIT. 20.19.: तन् तत्र नि- योजयेत्. 2) imponere, committere *alicui negotium, c. loc. pers.* MAN. 7.226.: सर्वम् एतत् तु भृत्येषु विनि- योजयेत्.
- c. नि praef. सम् mandare, *c. acc. pers.* MAH. 2.1291. R. Schl. I.38.23.
- c. प्र facere, exercere. MAN. 3.112.: आनुशंस्यम् प्रयोज- यन्.
- c. प्र praef. सम् conjungere. MAH. 3.1153.: सम्प्रयोज्य वियोज्य.
- c. वि disjungere, privare *c. instr. rei.* RAGH. 9.66.: तान् (चमरान्) वियोज्य सद्यः सितबालव्यजनैः. Sol- vere, resolvere. MAH. 1.6225.: प्राणान् वियोजयन् (v. मुच).
- c. सम् 1) jungere, *equis currum.* MAH. 3.11762.: रथं सं- योजयामासुर गन्धर्वैः (= हयैः). 2) adjungere, annec- tere. A. 5.15.: ज्याम् ... गाण्डीवे समयोजयत्. 3) in- struere, *c. instr. rei.* MAH. 1.6474.: गान्धर्व्या मायये 'ह्यामि संयोजयितुम् अर्जुनम्. 4) emittere, conjicere, jaculari *sagittas.* MAH. 3.816.: प्रज्ञास्त्रम् समयोजयम्.
3. युञ् 10. 4. (निन्दे) reprehendere, vituperare; spernere.
4. युञ् Adj. (Nom. युक्) junctus, conjunctus, *in fine compos.* A. 4.32. (Cf. lat. con-jug, conjux.)